

Daminescu redivivus

Carmen ALDEA-VLAD

Îl cunosc de pe când el nu mă cunoștea, mai precis din anii '60. Locuia pe strada Ecoului din Constanța, în prelungirea străzii mele, Aprodul Purice. La fiecare sfârșit de săptămână mă intersectam cu un bărbat cu o ținută și statură impresionantă, nimeni altul decât dirijorul și promotorul instituțiilor de cultură muzicală ale Constanței (Teatrul Liric de Operă, Filarmonica "Marea Neagră") muzicianul Constantin Daminescu. Bărbatul ducea de mână un băiețel de vreo cinci ani într-o ținută impecabilă, costumaș negru, cămașă albă, papion și pantofi de lac. Iar în mână invariabil o cutiuță de vioară direct proporțională cu vârsta, nimeni altul decât copilul Adrian Daminescu.

Au trecut anii, am crescut amândoi, Adrian a terminat Liceul de Muzică Dinu Lipatti din București (pentru că între timp a fost adoptat de Capitală), am

auzit că a făcut parte din câteva formații muzicale cunoscute în anii 70-80 (Blitz, Helicoidal, Columna), iar după absolvirea liceului s-a înscris la Conservatorul Ciprian Porumbescu din București.

Debutul ca solist vocal de muzica ușoară s-a petrecut în anul 1984, iar în 1985 urcă pe scena teatrului de vară din Mamaia (se pare ca marea a jucat un rol important în destinul muzicianului, urmărit îndeaproape, coordonat și supervizat de acel căruia nu trebuie să i se facă nici un fel de prezentare: Horia Moculescu).

Piese ca „Așteptând să vii”, „Mai dă-mi o speranță”, „Iubiți și steaua mea din cer”, duetul cu Gabriel Cotabiță „Să iubim ce-i frumos” au constituit jurămintele de amor și de credință cât și promisiunile făcute mării de reîntoarcere iar și iar la ea.

Până către sfârșitul anilor '80, deceniul 9 al secolului trecut și mileniului 2, succesele l-au propulsat pa Adrian printre vocile de prim rang ale muzicii pop

românești. Iată că după ani buni, timp în care acest soldat credincios, creatorul pieselor de mare referință „România I și II” (intrate prin intermediul micului interpret Iulian Selea în circuitul îndrăgitelor teme în repertoriul copiilor interpreți) Adrian Daminescu se reîntoarce pe scenă. Pentru că din viața culturală nu a lipsit, el consacrandu-și timpul creației de studio

(muzică de film, ambientală, cât și muzică simfonică).

Apariții radio tv au fost nenumărate, ocazionate de întâmplări mai vesele sau mai triste (plecarea la îngeri a regretatului Dan Spătaru, a inegalabilei Laura Stoica și a colegei Mădălina Manole, bine ar fi ca lista să se încheie aici!). În urmă cu trei ani distinsa și minunata prietenă Corina Chiriac l-a invitat în emisiunea pe care atunci o inițiasse, „Să v-amintiți duminica”. Și așa s-a reînnoțat interesul lui Adrian Daminescu pentru lumina reflectoarelor.

Vara lui 2010 a debutat cu nenumărate invitații la viața muzicală a litoralului. Membru al juriului Festivalului național de muzică pentru copii și adolescenți „Mamaia Copiilor”, calitate în care a avut prilejul să redescopere tematica universului copilăriei și care a deschis seria evenimentelor: Festivalul Mangalia și jubileul „40 de ani Mamaia”, oferind spectatorilor momente magnifice de spectacol autentic. Adrian Daminescu a interpretat piese cunoscute, spre deliciul publicului care a cântat împreună cu el refrenele: „Și m-am îndrăgostit de tine”, „Într-o zi”, „De aceea te iubesc”, dar și evergreen-uri și piese noi pe care spectatorii le-au apreciat cu aplauze la scenă deschisă.

Acestea sunt motivele pentru care „reîntoarcerea dinozaurului” pe posturile Tv ca Neptun, Național... cât și radiourile naționale, Radio Constanța - Radiovacanța (dl Daniel Sârbu și Răzvan), Doina și Sky (dl Munteanu și realizatorul de emisiunii Ionuț Dulgheriu) au creat paralele între interpret și romanul lui Alexandru Dumas „După 20 de ani” printr-o singură sintagmă: Viața bate... cartea!

Iar mie nu-mi rămâne decât bucuria consemnării celui mai important eveniment al sezonului: 2010 – revenirea lui Daminescu!